

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਬਾਈ

ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ: ਦਾਨੀਏਲ 11 ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਹਿਲਾਏ ਜਾਣ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ

Jeff Pippenger

2024-03-07

ਜਦੋਂ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਪੈਂਤਾਲੀ ਤੱਕ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੇ ਐਸੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਮੂਲ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹੀ ਅੰਸ਼ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ-ਬਿੰਦੂ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਉੱਠਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕੁਝ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ "ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਗੁਣੇ ਲਾਗੂਕਰਨਾਂ" ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੀਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਰੋਧਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਵੱਲੋਂ "ਹਿਲਾਉਣਾ" ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਕੌਮ ਵਿਚਕਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਿਰਪਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਕਸੌਟੀ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਧਾਰੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਤਾਂ ਖੋਟ ਹਨ। ਖਰਾ ਸੋਨਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਰ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੋਕ ਪਰਖ ਹੋਣ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਝਾੜ-ਝੰਕਾਰ ਸੁੱਕੇ ਪੱਤਿਆਂ ਵਾਂਗ ਭੀੜਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਵਧਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿੱਖੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਛਾਣ ਕੇ ਕੱਢ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਤਮਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਅਡੇਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਲੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਤਾਅ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।" Testimonies, volume 4, 89.

"ਹਿਲਾਉ" ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੱਚਾਈ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਰਾਂ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਉਸ ਕੰਬਣ ਦਾ ਅਰਥ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚੇ ਸਾਕੀ ਦੀ ਲਾਓਦੀਕਿਆਂ ਲਈ ਸਲਾਹ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿੱਧੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਸੱਚ ਉੱਡੇਲਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਸਿੱਧੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਕਾਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਬਣ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ।" Early Writings, 271.

"ਸੱਚਾਈ" ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਸਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਕੰਬਾਹਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਸੱਚਾਈ 1989 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਠੀਕ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 1989 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ, ਮਿੱਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤ੍ਰਿਵਿਧ ਲਾਗੂਤਾਵਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਰੋਮ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਸਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹੋ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਬਲ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਹੈ।

“ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,” ਅਤੇ “ਏਲੀਆਹ” ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਉਸ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਅਵਧੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਲਈ ਜੀਊਦਿਆਂ ਦੇ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅਵਧੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਬਲ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਉੱਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਰੋਮ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨਗੁਣੀਆਂ ਲਾਗੂਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਖਰੀ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਇਲਿਆਹ ਅਤੇ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨਗੁਣੀਆਂ ਲਾਗੂਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਖਰੀ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਹਾਏ ਦੀ ਤਿੰਨਗੁਣੀ ਲਾਗੂ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹਿਚਾਣਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੋਹਾਂ ਅਰਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀਕਾਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਹਾਏ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਾਧਨ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁਰਜ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣਾ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ” ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਾਜ਼ਰੇਥ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਇਕਾਹਠ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ, ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ, ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ, ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਪੁਰਵਛਾਇਆ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੀਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਟੁੱਟੇ ਦਿਲ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ, ਬੰਦੀਆਂ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਬੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੈਦਖਾਨੇ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ; ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ; ਸਭ ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦੇਣ ਲਈ; ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਖ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸੋਭਾ, ਸੋਗ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਨੰਦ ਦਾ ਤੇਲ, ਅਤੇ ਭਾਰੀਪਣ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਵਸਤੂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਧਰਮ ਦੇ ਦਰੱਖਤ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਰੋਪਾਈ ਕਹਲਾਏ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਉਜਾੜਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁੰਝੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਅਨੇਕ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁੰਝੇ ਪਏ ਹਨ, ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭੇੜਾਂ ਚਰਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੁਹਾਡੇ ਹਲ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਗੁਰਬਾਗਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਜਾਜਕ ਕਹਲਾਵੋਗੇ; ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਆਖਣਗੇ; ਤੁਸੀਂ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਦੌਲਤ ਖਾਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮਾਣ ਕਰੋਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 61:1-6.

ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਤਰਨਾ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਣਾ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਉਜੜੇ ਸਥਾਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣਗੇ।

1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਫਿਰ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ 1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਠੋਰ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵੇਖਣ ਲਈ ਅੱਖਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਵੇਖਦੇ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੰਨ ਹਨ, ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। 1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਲਈ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਫਿਰ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਪ ਦੇ ਬੰਧਕਾਂ ਲਈ ਕੈਦ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਸ ਇੱਕ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦਾ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਣੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ ਵੀ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦਾ ਦਿਨ ਆ ਪਹੁੰਚਣ ਤਕ ਉਹ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਦੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਛੁਕ ਹੈ। ਤਦ ਉਸ ਦਾ ਬਦਲਾ ਉਸ ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭੇਟ-ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜਾਣਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਬਲ ਦੀ ਵੇਸ਼ਵਾ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਨਿਆਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਯਿਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੀਰਜ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੇਵਲ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਧੀਰਜ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਦੀ ਵਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਉਜੜੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਉਸ ਪੰਕਤੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਉਜਾੜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਹੋਰ ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਉਜਾੜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਨੇਕ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉਜਾੜਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ "ਪਰਦੇਸੀ" ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਸੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੇ ਵੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚੇ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਇਕਾਹਠ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦਾ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਸਭ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮਿਆਂ" ਨੇ ਪੂਰਵ-ਛਾਇਆ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ, ਪਦ ਚੌਦਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ Future for America ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਵਾਲਾ ਪਦ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ, ਪਦ ਚਾਲੀ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ Future for America ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹਿਦਦੇਕੇਲ ਦਰਿਆ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

"ਜੋਤਿ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਦਰਸ਼ਨਾਵਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਨਾਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਨਦੀਆਂ ਉਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿਦੈਕੇਲ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੇਖੀਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਭ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਘਟਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ।" Testimonies to Ministers, 112.

ਦੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੋਹਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਸਪਰ "ਜੋੜ" ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਦਿਵਿਆ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਵਾਰੰਵਾਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ, ਜਦੋਂ ਦਿਵਿਆਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਦੇ ਦਰਿਆ ਉਸੇ ਜੋੜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸੰਪੂਰਨ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਅਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਐਸੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਆਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਨਿਵਾਰਯ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਵੱਲ ਦਿਵਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਇਹ ਆਦਰਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

“ਉੱਧਾਰਕ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀਆਂ ਦੁਬਲਤਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪਾਪ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਡਰ ਨਾ ਰਹੇ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਰਕੇ ਉਹ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਮਸੀਹ ਸਾਨੂੰ ‘ਦਿਵਯ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ’ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ, ਜਦੋਂ ਦਿਵਯਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ, ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

“ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸਭ ਪਰਲੋਭਨਾਂ ਦਾ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਜ਼ਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪਰਲੋਭਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਾ ਮਿਲ ਸਕਿਆ। ਹਰ ਇਕ ਪਰਲੋਭਨ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਸੀ, ‘ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।’ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੀਏ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਅਮੋਲਕ ਪ੍ਰਤਿਜ਼ਾਵਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ‘ਦਿਵਯ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਸਾਂਝੀ ਹੋ ਸਕੀਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲੀਏ ਜੋ ਲਾਲਸਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ।’ 2 Peter 1:4.”

“ਪਰਖੇ ਜਾ ਰਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਖੋ ਕਿ ਉਹ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵੱਲ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵੱਲ, ਜਾਂ ਪਰਖ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਲ ਨਾ ਵੇਖੇ, ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਲ ਵੇਖੇ। ਇਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਸਾਡੀ ਹੈ। ਭਜਨਕਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਂ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।’ ‘ਤੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।’ ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 119:11; 17:4।” The Ministry of Healing, 181.

1798 ਅਤੇ 1989 ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਬਚਨ ਦੀ ਮੋਹਰ-ਖੁਲਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ। ਉਸ ਦਾ ਬਚਨ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਤ ਸਕੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪ ਜਿੱਤਿਆ, ਅਤੇ “ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ, ਜਦੋਂ ਦਿਵਯਤਾ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।” ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਮਰਅਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੇਈ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਿੰਦਦੇਕਲ ਦਰਿਆ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਖਾਜ਼ੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਰਅਹ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਵਯਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਜ਼ੇ ਦਰਸ਼ਨ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਿਨਾਰ ਦੀਆਂ ਦੇਹਾਂ ਨਦੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਉਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੰਦਦੇਕਲ, ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਟਾਈਗ੍ਰਿਸ ਅਤੇ ਯੂਫ਼ੇਟਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਖਿਰਕਾਰ ਦੱਖਣੀ ਇਰਾਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਤ ਅਲ-ਅਰਬ ਜਲਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸ਼ੱਤ ਅਲ-ਅਰਬ ਫ਼ਾਰਸੀ ਖਾੜੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਆਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਦੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਦਿਵਿਆ ਦੇ ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਤੇਰ੍ਹਾਂਵੀਂ ਅਤੇ ਚੌਦ੍ਹਵੀਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਉੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਰਕ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਉਹ ਦਰਸ਼ਣ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇ ਰੌਂਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਈਸਾ ਪੂਰਵ 677 ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਦਿਵਤਾ ਦੀ ਉਹ ਦਰਸ਼ਣ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਈਸਾ ਪੂਰਵ 457 ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਈ। ਦਿਵਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਉਹ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਆਰੰਭਿਕ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ "ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਦਿਵਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ" ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 1798 ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ, ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 1989 ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1798 ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਔਪਚਾਰਿਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1831 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਅਤੇ ਫਿਰ 1833 ਵਿੱਚ Vermont Telegraph ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ)। 1831, 1611 ਵਿੱਚ King James Bible ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ ਹੈ। King James Bible ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਇੱਕ ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ "ਜੋੜਦਾ" ਸੀ। ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਸ ਦਿਵਿਆ ਜੋਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨ ਦੇ ਕੰਮ ਰਾਹੀਂ ਔਪਚਾਰਿਕ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ 1831 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਵਿਆ ਰੂਪ ਨਾਲ ਮੋਹਰਬੰਦ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "publish" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾ, ਰੋਣਾ (ਵੱਲ), ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਣਾ, ਮਹਿਮਾਨ, ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ, ਉਲੇਖ ਕਰਨਾ, ਨਾਮ (ਦੇਣਾ), ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ, ਉਚਾਰਨ ਕਰਨਾ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ। ਮਿਲਰ ਨੇ 1831 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ 1833 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਤੇ Vermont Telegraph ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

1989 ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਆਧਿਕਾਰਿਕ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1996 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (The Time of the End ਰਸਾਲੇ ਵਿੱਚ), 1776 ਵਿੱਚ Declaration of Independence ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਦੋ ਪਵਿੱਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ (ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1789 ਵਿੱਚ Constitution of the United States) ਤੋਂ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦਿਵਤਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ 1776 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੈਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਐਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ Daniel ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਦ ਉਹ ਆਧਿਕਾਰਿਕ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਹੀਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, 1996 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕ੍ਰਮ ਇਹ ਸੀ: ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਦੈਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ।

ਅੰਤ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਆਰੰਭ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਿਵਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਪੜਾਅ ਉਹ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਦਿਵਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੋਹਰ-ਰਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦਿਵਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੋਂ ਜੋ ਮੋਹਰ-ਰਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇ। ਜਦੋਂ ਮੋਹਰ-ਰਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕ, ਜੋ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਆਪਣੇ ਬਗਾਵਤੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਖਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਾਧਾ ਤੇਰਵੇਂ ਅੱਖਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਗਾਵਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਵਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਲਏ ਜਾਣ ਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰ "ਸੱਚਾਈ" ਦਾ ਅਰਥ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਉਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੱਦੇਕੋਲ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ, ਜੋ ਹੁਣ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਹਾਂ ਦਰਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਧੂਤਾ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਦਿਵਯਤਾ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ 1844 ਵਿੱਚ ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੁਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਏਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਲਾਈ ਨਦੀ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ 8:2.

ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਹਿੱਦੇਕੇਲ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਚੌਵੀਹਵੇਂ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਜੋ ਹਿੱਦੇਕੇਲ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 10:4.

ਫਿਰ ਗਬਰੀਏਲ ਨੇ ਚੌਦਹੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਦੇਕੇਲ ਦਰਿਆ ਦੀ ਖ਼ਾਜ਼ੇਨ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦਰਸਾਇਆ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀ ਬੀਤੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹਾਲੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 10:14.

ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦਰਸ਼ਨ ਮਸੀਹ ਦੇ "ਦਿੱਖ" (ਦਿਵਯਤਾ) ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ (ਮਨੁੱਖਤਾ) ਵਿੱਚ "ਦਿਵਯਤਾ" ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਇਮਰਿਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ, ਅਰਥਾਤ "ਏਕ-ਮੈਂਟ" ਦਾ ਦਿਨ, ਦਿਵਯਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਿੱਦੇਕੇਲ ਦਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦਰਸ਼ਨ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ (ਮਨੁੱਖਤਾ) ਉੱਤੇ ਕੀ ਬੀਤੇਗਾ।

"ਪ੍ਰਤੀਤ" ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 457 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਤੋਂ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸੀ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕ-ਸਮੂਹ ਦੇ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 677 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ, ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭ-ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਦਭੁਤ ਗਿਣਨਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਹਬੱਕੁਕ 2:20 ਵਿੱਚ ਅਦਭੁਤ ਭਾਸ਼ਾਵਿਦ ਵੀ ਹੈ।

ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੁੱਪ ਰਹੇ। ਹਬੱਕੁਕ 2:20.

ਮਨੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਦਿਵਤਾ ਦੇ ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ, ਜੋ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਦੋਨੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਸਪਰ ਅੰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਅਤੇ ਆਇਤ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਦਿਵਤਾ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੋ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮੰਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਦਰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ। 1 Corinthians 3:16, 17.

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ, "appearance" ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਬੱਕੁਕ ਨੇ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ, ਜੋ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਨਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖ ਕੇ ਕਹਿਣਾ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਵੇਖੋ, ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਉੱਗੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਮੰਦਰ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਹਾਂ, ਉਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਮੰਦਰ ਬਣਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਧਾਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਯਾਜਕ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਲਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਕਟ ਹੇਲੇਮ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੇਬਿਯਾਹ ਲਈ, ਅਤੇ ਯਦਾਯਾਹ ਲਈ, ਅਤੇ ਸਫਨਯਾਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੇਨ ਲਈ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯਾਦਗਾਰ ਵਾਸਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਦੂਰ ਹਨ ਉਹ ਆ ਕੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋਗੇ ਕਿ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਤਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ

ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਮਨ ਲਾ ਕੇ ਸੁਣੋਗੇ। ਜ਼ਖ਼ਰਯਾਹ 6:12-15।

ਯੂਹੰਨਾ 2:20 ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ—ਜੋ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਵੀ ਸੀ—ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।” ਤਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਮੰਦਰ ਦੇ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਲੱਗੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਤੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਂਗਾ?” ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੇਹ-ਰੂਪੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ 2:19-20.

ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ, ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844, ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਤੇ ਪਦ ਵੀਹ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਮੰਦਰ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਮੰਦਰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਨੁੱਖੀ ਮੰਦਰ ਹੱਥਕੂਕ ਦੇ “ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਦਰ” ਵਜੋਂ ਕੇਵਲ ਤਦੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੈਵਤਾ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੈਵਤਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸ਼ਿਨਾਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮਹਾਨ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੈਵਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਅਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਘਰ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਯਾਜਕਾਈ ਹੋਣ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਆਤਮਿਕ ਬਲੀਆਂ ਅਰਪਿਤ ਕਰੇ। 1 Peter 2:5.